

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2018. október 14.

Bálintbokor, Mandabokor

Istentisztelet

Cím: Tiszta szívvel való felajánlás

„²⁶Adjad, fiam, a te szívedet nékem.” Péld 23,26

„²Szolgáljatok az ÚRnak örömmel.” Zsolt 100,2

„²²Add meg a tizedet vetésed minden terméséből, ami a mezőn évről évre terem! ²³Az ÚRnak, Istenednek a színe előtt edd meg, azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakjék az ő neve. Ezt tedd gabonádnak, mustodnak és olajodnak a tizedével, marhádnak és juhodnak az elsőszülöttjével. Így tanulj meg félni Istenedet, az URat mindenkor! ²⁴De ha túlságosan hosszú odáig az út, és nem tudod odavinni azt, mert messze van az a hely, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy oda helyezze a nevét, pedig megáldott Istened, az ÚR,²⁵akkor add el pénzéért, és a kapott pénzt tedd erszénybe, s úgy menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR. ²⁶Vásárolj a pénzen bármit, amit kívánsz, marhát vagy juhot, bort vagy szeszes italt, bármit, amit csak megkívánsz, és egyél ott Istenednek, az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ÚRnak színe előtt, és örvendezz házad népével együtt! ²⁷A lakóhelyeden levő lévítáról se feledkezz meg, mert neki nincs birtoka úgy, mint neked. ²⁸Minden harmadik esztendő végén vedd ki annak az évnek a terméséből az egész tizedet, és raktározd el lakóhelyeden, ²⁹hogy ha majd eljön a lévita, akinek nincs birtoka úgy, mint neked, meg a jövevény, az árva és az özvegy, akik lakóhelyeden élnek, ők is ehessenek, és jóllakhasanak. Így megáldja Istened, az ÚR, kezed minden munkáját, amit csak végzel.” V. Móz 14,22-29

„⁹Tiszteld az URat vagyonodból és egész jövedelmed legjavából, ¹⁰akkor bőségesen megtelnek csüreid, és must árad szőlőidből.” Péld 3,9-10

Drága Gyülekezet!

Mai istentiszteletünkön egy olyan témáról kell, hogy szót ejtsek, amiről soha, vagy nagyon ritkán beszélek. Egyrésről azért, mert szemérmesebb vagyok annál, mint sem hogy erről beszéljek egy gyülekezetben, másrésről pedig azért, mert mi magyarok az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

anyagiakat „kényes témaként” aposztrofáljuk. Anyagiakról, pénzről nem szoktunk csak úgy beszélni. Ha beszélünk, akkor pedig az esetek nagy többségében panaszkodunk, hogy milyen kevés, amiből élünk, mennyire nem fizetnek meg, nem becsülnék meg, nem lehet kijönni ennyiből stb. A pénz, az anyagiak az mindig egy olyan terület, amiről nem szokás, nem illik beszélni. Így van ez az én életemben is és így állok hozzá a gyülekezetben is. Persze nem vagyunk egyformák. Emlékszem egy idős lelkész kollégámra, aki már nincs közöttünk, a 90-es években az istentiszteletek végén mindig kihirdette (2. dia) – akkor 50 Ft volt a legkisebb bankcímlet, talán emlékszünk ezekre a címletekre –, hogy „*testvérek susogjon, ne csörögjön!*”. A személyes véleményem erről, hogy ez tapintatlanság, ilyet nem szokás tenni amúgy sem, de templomban, gyülekezetben meg pláne nem. Meg vagyok győződve, hogy az anyagi kérdés, az mindig (3. dia) szív-kérdés. Itt is érvényesül Jézusnak azon mondata: (4. dia) „²¹**Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.**” Mt 6,21. Ha neked a kincsed a pénz, akkor a szíved is ott lesz. Ha neked a kincsed a családot, akkor a szíved

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

a családoté lesz. Ha neked kincsed az Úr lesz, akkor az Úrban lesz a szíved is. Ha neked a kincsed a gyülekezet, akkor a szíved a gyülekezetért, az Isten ügyéért fog dobogni. Ezt nem lehet kierősza-
kolni, nem lehet nyomást gyakorolni, mert ha nem lesz ott a szíve, akkor teljesen mindegy. Éppen ezért, mielőtt erről a témáról beszélnék, engedjétek meg, hogy erről a szívről, erről az emberi szívről beszéljek nektek.

Az emberi szív – mondjuk ki bátran – önző. Az ember alapvetően nem az önzetlenségéről híres. Önzőek vagyunk mi emberek. Elsősorban magunkra gondolunk, magunkat védjük, magunkat mentjük fel, magunkat helyezzük előtérbe. Az első szavak, amiket a gyermek megtanul (5. dia) az én és ennek különböző estei (az alanyi, a tárgyias, a birtokos és a részes verziói). Mert minden róla szól, minden körülötte forog. Nincs ez másképpen, amikor felnő az ember, csak átalakulnak dolgok, de a szívben ugyan az az önző állapot marad. (6. dia) Ady Endre: „*Szeretném, ha szeretnének*” versében

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Ady Endre: Szeretném, ha szeretnének

(részlet)

De, jaj, nem tudok így maradni,

Szeretném magam megmutatni

Hogy látva lássanak,

Hogy látva lássanak

Ezért minden: önkínzás, ének:

Szeretném, hogyha szeretnének,

S lennék valakié

Lennék valakié

Ebben olyan jól kifejezi az ember igazi énjét. *Ha engem szeretnének, ha engem látnának, ha én lennék valakié, ha magamat tudnám megmutatni*, mert tényleg ilyenek vagyunk. Ilyen az ember és ilyen a szíve. Teréz anya egyszer azt mondta, s ebben nagyon nagy igazság van:

(7. dia) „Az éhínség nem azért van a Földön, mert képtelenek lennünk jóllakatni a szegényeket, hanem azért, mert képtelenek vagyunk jóllakatni a gazdagokat.”

Az önzés, a telhetetlenség, az elégedetlenség mióta a bűneset megtörtént, azóta az ember társa lett. Az emberi szív gyári beállítása!

Ezt a szívet kell megváltoztatni, helyesebben – amiről az Ige beszél – kicserélni. Pál apostol azt írja Timóteusnak (8. dia): „²**Az emberek ugyanis önzők, pénzsóvárok lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek, ³szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktelenek, jóra nem hajlandók, ⁴áru-
lók, vakmerők, felfuvalkodottak, akik inkább az élvezeteket szeretik, mint Istent.**” II. Tim 3,2-4. Ez egy jó kép az emberről, de nem kell ennek így lennie. Isten arról beszél, hogy ő kész megváltoztatni a szívünket. (9. dia) „²⁶**Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. ²⁷Az én lelkemet adom belétek**” Ez 36,26-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

27b. Isten azt az önző, telhetetlen, elégedetlen, hálátlan szívet elveszi és ad helyette egy teljesen újat. Erre a szívre pedig a krisztusi indulat lesz a jellemző, amely önzetlen, megelégedett, mindenért hálás. Azt mondja Pál apostol: **(10. dia) „¹⁷Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”**

I Kor 5,17. A régi elmúlik és egy teljesen új lesz, olyan, amilyen nem volt korábban. Ezt az újat akarja mindannyiunknak adni Isten, ezért mondja: „²⁶**Adjad, fiam, a te szívedet nékem.**” Péld 23,26. Ha átadtam a szívem Neki önként, akkor Ő újat ad, s akkor ezzel a már önzetlen, megelégedett, hálás szívvel tud Isten mit kezdeni. Az ilyen szívben megjelenik a hála és a felelősség. Mindenekelőtt hálás lesz az Úrnak, hogy Krisztusban új életet kaphatott. Minden tettének a mozgatórugója a hála lesz. Mivel végtelesen hálás Istennek, ezért ez a hála fogja indítani arra, hogy szolgáljon neki örömmel (Zsolt 100,2). Nem kényszeredetten, számításból, érdekből, hanem hálából. Örömmel szolgál a gyülekezetben az emberek felé. Az ilyen szív megbecsüli az Igét, az igei alkalmakat, készséges a szolgálatban és felelősséget érez a másik

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

ember és a gyülekezete iránt. Nem egyszerűen arról van szó, hogy humánusabb lesz az ilyen ember, hanem arról, hogy felelősséget érez a másik ember iránt és felelősséget érez a gyülekezete iránt. Az ilyen szív érzékeny lesz a másik nélkülözésére. Meglátja a szűkölködőt, a szegényt és felelősséget érez iránta. Azt mondja Salamon a Példabeszédek könyvében: **(11. dia) „⁹A jóságos tekintetű ember áldott lesz, mert ad kenyeréből a nincstelennek.”** Péld 22,9. Az Istennek átadott szívű ember nem halogat, vonakodik, spekulál, számíthat, nincsen hátsó szándéka, nem személyválogató, hanem jó szívvel adja tovább azt, amit ő is kapott. Mert mindenünk, amink van, Istentől van. Tőle van az erőnk, a munkánk, az időnk, a pénzünk, a gyermekeink, mindent Tőle kaptunk, ezért nem magamnál tartom, meg magamnak tartom meg, hanem amit kaptam, abból jó szívvel tudok másoknak is adni. Adok az időmből, adok a munkámból, adok a pénzümből, mert amim van, abból adni szeretnék másoknak. Mindezt azért teszem, mert hálás vagyok Neki. Ebből a hálából fakad a felelősség is. Felelősséget érzek a munkám, a családom, a gyermekeim, a körülöttem élők

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

íránt, a gyülekezet íránt. Ezzel a felelősséggel tekintek az anyagiakra. Azt, amim van, azt jól beosztom, azzal jól sáfárokodok, nem szóróm, felelőtlenül bánok vele. Sokszor tapasztalom roma testvéreknél – pl. feleségem szülőfalujában –, hogy a pénzt egyáltalán nem tudják beosztani. Ha megkapják a fizetésüket, vagy a családi pótlékot, akkor fizetés napján bevásárolnak, 3 napig „dózsí” (kóla, édességek, pulykamell), aztán 27 napig a küszöböt rágják, meg hitelre vásárolnak, meg azért a cigi lóg ki a szájukból. Sajnos egyszerűen nem tudják beosztani azt a keveset sem. De sokszor látom magunk fajtánál is, hogy olyanokat megvesszünk, amire az égadta világon nincs is szükségünk. Csak ránk tukmálják. Szól a zene a bevásárló központban, ne gondolkodj, csak tedd a kosárba, ingyen hitel (0 %-os THM), persze csak néhány termékre, ami előző héten olcsóbb volt, akciós ár, csak az eredetét nem tudjuk biztosan, aztán megvesszük. És oly sok mindenről kiderül, hogy nem is lett volna rá igazán szükség, meg a kukában köt ki. Felelős gazdálkodás az anyagiak területén nagyon fontos lenne, különösen úgy, hogy még az anyagiakat is Istentől kapjuk. „Persze, én dolgozom meg érte”

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

– szokták mondani, de még az erőt, a szorgalmat, a lehetőséget is Tőle kapjuk. Mindenünk, amink van, Istentől kapjuk. Mivel Tőle van minden, ezért hálából – az Ő útmutatása szerint – adok Neki vissza, mert Ő ezt mondja. Erről beszél az Ige, amikor a tizedről beszél. Nem Istennek van szüksége a tizedemre, a pénzemre, a vagyonomra, hanem nekem van szükségem arra, hogy tudjak viszszaadni, tudjak hálából neki adni. Pál azt mondja hálaáldozat nem pedig kényszerű adomány. A tized nem a feleslegemből való adakozás, hanem amit kaptam, abból adok tovább. Van számunkra ebben is útmutatás az Igében: (12. dia) „**Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. ⁷Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti az Isten”.**” II Kor 9,6-7. Ahogy az elején említettem, az anyagiak kérdése (13. dia) szív kérdés, hála kérdés, felelősség kérdés. Ha a szívem Istenért dobog, mert megváltott és új életet adott Krisztusban, akkor hálás vagyok érte mindenért. Ha új életet

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

kaptam, akkor egyúttal felelősségem is van, mert Isten felelősséggel ruház fel.

Beszéljünk még egy kicsit a gyakorlati oldalról is. Amit fontos hangsúlyozni: nem az számít hívőnek, aki tizedet ad, s aki nem ad tizedet a gyülekezetbe az nem hívő. Ez nem igaz, s erről nem beszél a Biblia. Az is igaz, amit egyszer valaki mondott, hogy legutoljára a pénztárcánk tér meg. Ebben is van igazság!

A hívő ember, akinek a szíve, élete megváltozott és Krisztusban új életet nyert, annak léte a gyülekezet, a közösség. Azért a gyülekezetért pedig felelősséget vállal. A felelősség megmutatkozik a szolgálatban, a kétkezi munkában, anyagi teherhordozásban. Tudjátok, nekem olyan hálás a szívem, hogy immáron 5 éve végezzük az élelmiszerbank szolgálatot, minden héten, szombaton elhozzuk a Metroból az aznap lejárt termékeket, rászoruló, nélkülöző családokhoz, többgyermekes családokhoz, betegségben szenvedő családokhoz elvisszük, szétosztjuk, s ezt a szolgálatot mindenki teljesen ingyen, a saját idejéből, a saját benzinköltségéből végzi.

Soha senki nem kapott ezért pénzt, támogatást és hűségesen végzik családok a gyülekezetben. Nem önző érdekből, hogy na akkor én is viszek haza, hanem hálából és felelősségből! Sokszor észrevétlenül, talán sokan nem is tudjátok. Van ilyen szolgálat és felelősségvállalás.

Arról is kell beszélni, hogy egy gyülekezet, egy egyházközség is pénzből él. Vannak számlák, melyeket ki kell fizetni. A Nyíregyházi Egyházközségnek 14 ingatlana van. Templomok, imaházak, szolgálati lakások, amelyeket fenn kell tartani, számlákat fizetni kell, fel kell újítani, állagát meg kell óvni, az üzemanyagok kifizetése, a különböző programok, alkalmak lebonyolítása. Ehhez mind pénz kell. Már 5 éves ez az imaház, de lassan jönnek rajta ki a hibák. Elromlik egy mikró, a fűnyírótraktor, az öntözőrendszer, ezeket mind meg kell javítani. De ezeket ti is tudjátok, hiszen ott-hon is ez van. Az egyházközség nem az államtól kapja a fenntartási költségekhez szükséges pénzeket, hanem a gyülekezet abból él, amit a gyülekezeti tagok összedobnak. (14. dia) Ilyen bevétel a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

perselypénz, az egyházfenntartói járulék, a céladomány. Ezek bevételeiből tudják kifizetni a költségeket. Ha van bevétel, kifizetik, ha nincs, akkor nem tudják kifizetni. Meg vagyok győződve, hogy ezt a gyülekezet Isten tartja el a hívőkön keresztül.

Szoktak odajönni hozzám, hogy megkérdezzék, mennyit adjanak a gyülekezetnek. Sosem szoktam megmondani, én nem is foglalkozom anyagiakkal. De egy érdekességet hadd mondjak el, ami alapján le lehet vonni a tanulságot. Van, hogy látom, hogy 4-5 tagú család befizet egyházfenntartói járulékként egy évre 2000 Ft-ot a gyülekezetbe. Ha ezt visszaosztom a 4 tagú családdal, akkor ez évi 500 Ft/fő, havonta 41,6 Ft. Ez kb 1 KWh ára. Ha bemegegyek a Mcdonalds-ba, egy párszázás menü 500 Ft, egy normálisabb 2000 Ft. Ezt 5 perc alatt benyomom. Tudjátok, ezt a gyülekezetet elsősorban nem az igazán jómódúak tartják el, hanem a hálás hívők, akik felelősséget éreznek a gyülekezetért. A mai napig vannak olyanok, akik a már régen kivont 1 Ft-osokat dobnak a perselybe. Azt gondolom, ez Isten megcsúfolása. Az ilyen ember

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nagyon szegény lelkileg. Ezért mondtam, szív kérdés az adakozás. Tudok-e adni az időmből, a szolgálatomból, a kétkezi munkámból. Emlékszem, valaki egyszer azt mondta nekem, Krisztián. „Én magas beosztású ember vagyok, nagyon kevés az időm, s ha van egy kevés szabadidőm, akkor én azt a családommal szeretném tölteni, s együtt jövünk a gyülekezetbe. A beosztásomnál fogva jól keresek, én anyagilag tudok a gyülekezetnek segíteni, én nem tudok eljönni dolgozni az imaház körül.” Megszokta kérdezni, mire van szükség és támogatja a gyülekezetet. Ezt én megértettem! S volt olyan, aki jött hozzám, s azt mondta, azt a keveset is nagyon be kell osztanom, meg kell néznem, hogy mire költök, s ha szerényen is, de támogatja a gyülekezetet, de ő kétkezi munkával tudja segíteni a gyülekezetbe folyó munkát. Bármikor az imaház körül kell tenni valamit, jön és segít. Ő így fejezi ki a háláját Isten iránt, s nem vár köszönetet ezért, hanem teljesen természetes, mert szereti az Urat, hálás neki és felelősséget érez a gyülekezet, a közösség, az imaház iránt. S ez így van jól. A kettőt együtt kell látni, de

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

mindennek a mozgatórugója az Istenért, a gyülekezetért hálás szív.

Befejezésül, azt mondja az Ige (15. dia): „⁹Tiszteld az URat vagyondból és egész jövedelmed legjavából, ¹⁰akkor bőségesen megtelnek csüreid, és must árad sajtóidból.” Sokszor tapasztaltam meg a saját életemben, hogy Isten sokszorosan megáldja az övéit. Sokszor átéltem valóságosan azt az Igét, amiről Jézus beszél: „³⁸Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtetézett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek.” Lk 6,38. Jézus nem hagyja az öviét cserben, ha szorult helyzetben is van, nem hagyja magára. Sőt, Ő bőséggel áldja meg. Olyan jó látni, amikor a hívő emberek rá tudják magukat bízni Jézusra, hálások mindenért, amilyük van, nem elégedetlenek, hálátlanok, telhetetlenek, hanem Krisztusban megelégedettek és hálások. Ez a hála fogja aztán betölteni a szívét, és ebből a hálából fakad a gyü-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

lekezet iránt érzett felelősség, az adakozás. (16. dia) Valaki egyszer azt mondta: „*A pénz olyan, mint a trágya: ha egy kupacban van, akkor bűzölög és bűdös, ha szét van terítve, akkor növekedést ad.*” Ha szabad vagyok az adakozásra Isten országában, akkor az növekedést ad.

Ezért a tiszta szívvel való felajánlásban nem maga a felajánlás az igazán fontos, hanem a tiszta szív! Ez nem pénzben mérhető, hanem a lélek gyümölcseiben. Ezért a legfontosabb, ha még nem történt meg az életedben: (17. dia) „²⁶Adjad, fiam, a te szívedet nékem.” Péld 23,26 – mondja az Úr!

Adjunk át Neki mindent, bizzunk Őreá mindent, az életünket, a családjunkat, az anyagiakat, a munkánkat, az erőnket, mert neki – Ő azt ígérte – gondja van reánk!

Ámen!